

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

Development of Learning Activities Using Activity-Based Learning to Enhance Written Communication Abilities for Prathom Suksa 1 Students

กัญฐิگانต์ วงศ์สุวรรณ¹ และเอี่ยมพร หลินเจริญ²
Kantikan Wongsawan, Aumporn Lincharoen

Received: Mayr 11, 2025

Revised: September 09, 2025

Accepted: September 29, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2.1) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 2.2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร ดำเนินการค้นคว้าตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนอนุบาลพิชญ์โลก จำนวน 44 คน ได้มาจากการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 3) แบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อสาร และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

¹⁻² มหาวิทยาลัยนเรศวร; Naresuan university

Corresponding author, e-mail: kantikan.jane@gmail.com

1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.11/77.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.54, S.D. = 0.23)

คำสำคัญ: การเขียนสื่อสาร, การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน, กิจกรรมการเรียนรู้

Abstract

The objectives of this research article were 1) to create and evaluate the effectiveness of activity-based learning activities to promote communicative writing ability for Prathom Susa 1 students, achieving an effectiveness criterion of 75/75; 2) to study the effects of using activity-based learning activities to promote communicative writing ability for Prathom Susa 1 students, specifically; 2.1) comparing communicative writing ability before and after instruction with the learning activities; 2.2) comparing communicative writing ability after instruction with the 75% criterion using the learning activities; and 3) to study student satisfaction with the activity-based learning activities to promote communicative writing ability. The research was conducted using a research and development process. The sample group consisted of 44 Prathom Susa 1 students from Phitsanulok Kindergarten School, semester 2, academic year 2024, selected using simple random sampling. The research instruments included 1) activity-based learning activities, 2) activity-based lesson plans, 3) a communicative writing ability test, and 4) a student satisfaction survey regarding the learning activities. The research findings revealed that 1) activity-based learning activities to promote communicative writing ability for Prathom Susa 1 students were 76.11/77.04 effective, meeting the established criteria; 2) students' communicative writing ability after the intervention was significantly higher than before the intervention at the .05 statistical significance level, and their communicative writing ability after the intervention was significantly higher than the

established criteria at the .05 statistical significance level; and 3) students had the highest level of satisfaction ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.23).

Keywords: Communicative Writing, Activity-Based Learning, Learning Activities

บทนำ

การเขียนเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยที่นักเรียนเริ่มต้นฝึกฝนการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ การเขียนจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา การคิดวิเคราะห์ และการแสดงออกทางความคิดอย่างเป็นระบบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ทักษะการเขียนที่ดีไม่เพียงแต่ช่วยให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์ แต่ยังเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ และเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านวิชาการในระดับสูงขึ้น สอดคล้องสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2563) กล่าวว่า “การเขียนเพื่อสื่อสารความรู้ ความคิด ความเข้าใจ และความต้องการ ผู้เขียนควรรู้จักการเลือกใช้ภาษา และรูปแบบการเขียนที่สอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ของการเขียน” จากความสำคัญนี้การเขียนสื่อสาร (Writing for Communication) เป็นการเขียนที่มุ่งถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก หรือข้อมูลเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้รูปแบบภาษาอย่างเหมาะสม ทักษะนี้เป็นพื้นฐานสำคัญในพัฒนาการทางภาษาไทยของนักเรียน ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย

จากผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนด้านภาษาไทย 3 ปีซ้อนหลังในปีการศึกษา 2564 คะแนนเฉลี่ยของสังกัดต่ำกว่าระดับประเทศอยู่ร้อยละ -0.66 ปีการศึกษา 2565 คะแนนเฉลี่ยของสังกัดต่ำกว่าระดับประเทศอยู่ร้อยละ -0.53 และปีการศึกษา 2566 คะแนนเฉลี่ยของสังกัดต่ำกว่าระดับประเทศอยู่ร้อยละ -1.2 (กลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1, 2567) ซึ่งนโยบายการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ตั้งเป้าหมายของคะแนนการทดสอบ จะเห็นได้ว่า การเขียนของนักเรียนไม่มีแนวคิดหรือเนื้อหาที่จะเขียนมักจะเขียนเป็นประโยคสั้น ๆ ไม่กี่ประโยค ขาดเรื่องราวซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น การเรียงลำดับเรื่องและเรียบเรียงข้อความเป็นเรื่องราวมีความววนสับสน การเขียนคำไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อความไม่ถูกต้อง จากปัญหาที่พบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มีนักเรียนที่ยังขาดทักษะพื้นฐานในการเขียนสื่อสาร เช่น การเขียน

ประโยคให้สมบูรณ์ การเลือกใช้คำให้เหมาะสม และการลำดับความคิดอย่างมีเหตุผล (ศูนย์พัฒนาหลักสูตรภาษาไทย, 2563) ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากวิธีการเรียนการสอนที่ยังเน้นการถ่ายทอดความรู้แบบท่องจำ ขาดการลงมือปฏิบัติจริง หรือกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน โดยเฉพาะนักเรียนในช่วงวัยต้นที่ต้องการการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงและกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในช่วงเริ่มต้นการเขียน การฝึกฝนการเขียนที่มีเป้าหมายและเกิดจากแรงจูงใจในกิจกรรมที่สนุกและสอดคล้องกับวัย (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2566) จะช่วยให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบของการเขียนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับนี้ เช่น การเขียนคำคล้องจองจากคำศัพท์ใกล้ตัว การเขียนประโยคจากภาพ การเขียนเรื่องสั้นจากประสบการณ์ หรือจากจินตนาการ การเขียนเล่าเรื่องในกลุ่มแล้วนำเสนอ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ “กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning)” เป็นแนวทางหนึ่งที่ได้รับการยอมรับว่าเหมาะสมกับนักเรียนระดับประถมศึกษา เนื่องจากเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคิด ลงมือทำ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ภายใต้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง ซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งและยั่งยืน (Bloom, B.S., 1956; สุพรรณิ สุภใส, 2562) และเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนผ่านกระบวนการคิดและการลงมือปฏิบัติจริง โดยผู้เรียนจะเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ขณะที่ครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก ออกแบบกิจกรรม และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย กิจกรรมที่นำมาใช้ควรสัมพันธ์กับชีวิตจริงและบริบทของผู้เรียน ซึ่งช่วยกระตุ้นความสนใจและพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้อย่างยั่งยืน (พัชรา ภูระหงษ์, 2564) ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะหลากหลาย ทั้งการคิด การสื่อสาร การร่วมมือ และการแก้ปัญหา ผ่านกิจกรรมที่สนุกและเหมาะสมกับช่วงวัย ซึ่งเหมาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบสัมผัส ชอบเคลื่อนไหว และเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง (สุพรรณิ สุภใส, 2562)

การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเอื้อต่อการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารของนักเรียนในหลายมิติ ทั้งด้านการคิดเชิงสร้างสรรค์ การเรียบเรียงถ้อยคำ การเขียนจากประสบการณ์จริง และการสื่อความหมายอย่างมีจุดมุ่งหมาย (กาญจนา ทองหล่อ, 2562) อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้ดีกว่าวิธีการสอนแบบเดิม นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น การเขียนคำคล้องจองจากภาพ การเล่าเรื่องจากประสบการณ์ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กวัยต้นอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้เกิดประสิทธิผล เพื่อแก้ไขปัญหาการเขียนสื่อสารให้กับนักเรียนรายบุคคล โดยจัดเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนทำให้นักเรียนมีความแม่นยำในเนื้อหามากขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนาการเรียนรู้อาศัยกิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาและพัฒนาตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) การค้นคว้าอิสระเรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้อาศัยกิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนอนุบาลพิษณุโลก จำนวนนักเรียน 250 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนอนุบาลพิษณุโลก จำนวน 44 คน ได้มาจากการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน จำนวน 4 แผน (รวมเวลา 8 ชั่วโมง) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
4. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
5. แบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
6. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ เวลาเรียน เรื่อง การเขียนสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. วิเคราะห์เนื้อหาเรื่อง การเขียนสื่อสาร ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เลือกนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
4. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
5. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 1 บทบาทครู บทบาทนักเรียน และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร

ขั้นตอนที่	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์	ครูออกแบบสถานการณ์หรือกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจ เช่น การเล่าเรื่อง การใช้สื่อภาพหรือวิดีโอ หรือการตั้งคำถามปลายเปิด เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและเชื่อมโยงกับประสบการณ์จริงเกี่ยวกับการสื่อสาร	นักเรียนรับฟังอย่างตั้งใจ สังเกตสิ่งที่ครูนำเสนอ แสดงความสนใจ ชักถามหรือแสดงความคิดเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องราวหรือสถานการณ์ที่นำเสนอ
ขั้นที่ 2 ขั้นให้ความรู้และลงมือปฏิบัติ	ครูอธิบายความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการเขียน เช่น การเขียนคำ การเขียนประโยค การเขียนจากภาพ การเขียนจากประสบการณ์ พร้อมทั้งสาธิตตัวอย่างที่ชัดเจน แล้วจัดกิจกรรมให้เด็กได้ฝึกฝนโดยลงมือปฏิบัติจริง	นักเรียนเรียนรู้จากคำอธิบายของครู ตั้งใจสังเกตตัวอย่าง และลงมือเขียนตามคำแนะนำ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์และฝึกใช้ทักษะการเขียนให้ตรงกับเป้าหมายที่กำหนด
ขั้นที่ 3 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้	ครูจัดกลุ่มนักเรียนเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เปิดโอกาสให้นักเรียนอ่านผลงานของเพื่อน พร้อมทั้งให้แนวทางการให้ข้อเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์	นักเรียนอ่านผลงานของเพื่อน แสดงความคิดเห็นอย่างสุภาพ โดยใช้คำพูดง่าย ๆ เช่น “ดีมาก”, “น่าสนใจ”, “เขียนเก่งจัง” เพื่อให้กำลังใจเพื่อน พร้อมทั้งรับฟังคำแนะนำจากผู้อื่น และนำคำแนะนำไปปรับปรุงการเขียนของตนเอง
ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล	ครูชี้แนะให้นักเรียนสะท้อนผลการเรียนรู้ เช่น การพูดคุยทบทวน การประเมินตนเอง และให้ความคิดเห็นเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนในครั้งต่อไป พร้อมประเมินผลการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	นักเรียนสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม เช่น การพูดถึงความรู้ใหม่ หรือข้อผิดพลาดที่ได้เรียนรู้ พร้อมรับการประเมินและข้อเสนอแนะจากครูเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการเขียนในอนาคต

6. นำกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และนำไปสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

7. วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้กับสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนแล้วนำมาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนที่ 1 การเขียนคำคล้องจอง

แผนที่ 2 การเขียนเรื่องจากภาพ

แผนที่ 3 การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

แผนที่ 4 การเขียนสื่อสารผ่านประสบการณ์

8. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

9. นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วมาประเมินประสิทธิภาพตามขั้นตอนของรัตนะ บัวสนธ์ (2554) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพิษณุโลกที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

9.1 ประเมินหาประสิทธิภาพแบบ 1:1 จำนวน 3 คน (ภาษา เนื้อหา เวลา)

9.2 ประเมินหาประสิทธิภาพแบบ 1:3 (หา E1/E2)

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสื่อสารและวิธีการสร้างแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อสาร

2. ศึกษามาตรฐาน ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. ออกแบบและสร้างแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อสารให้ครอบคลุมองค์ประกอบ เป็นข้อสอบอัตนัย 5 ข้อ

4. นำแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อสารเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน หาค่าความตรงของเนื้อหาและค่าดัชนีความสอดคล้อง

5. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เคยเรียนเนื้อหาที่ผ่านมาแล้ว วิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตรของ D.R.Sabers (2546)

6. คัดเลือกข้อสอบอัตนัยจำนวน 3 ข้อ สำหรับนำไปใช้จริง

7. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบราก ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับมีค่า 0.86 และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

2. กำหนดกรอบเนื้อหาและข้อความคำถามความพึงพอใจที่จะนำมาสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

3. ออกแบบและสร้างแบบประเมินความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert)

4. นำแบบประเมินเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความ ความถูกต้องด้านภาษา

5. วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบราค ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับมีค่า 0.72

6. ปรับปรุงแก้ไขและคัดเลือกข้อความเพื่อจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กลุ่มตัวอย่างทราบ

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้ข้อสอบอัตนัยจำนวน 3 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นผู้วิจัยตรวจและบันทึกคะแนน

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ตามแผนจำนวน 4 แผน ใช้เวลารวม 8 ชั่วโมง

4. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้ข้อสอบอัตนัยจำนวน 3 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นตรวจและบันทึกคะแนน

5. นักเรียนตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ริตนะ บัวสนธิ์, 2554)

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถิติ t-test dependent

3. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถิติ One sample t-test

4. วิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.1 กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.27)

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

1.2 แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.16)

1.3 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 76.11/77.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน คนที่	ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้					
	คะแนนการบวนการ (E_1)					คะแนน ผลลัพธ์ (E_2)
	แผนที่ 1 (15)	แผนที่ 2 (15)	แผนที่ 3 (15)	แผนที่ 4 (15)	รวม (60)	
รวม	109	94	99	109	411	312
เฉลี่ย	12.11	10.44	11.00	12.11	45.67	34.67
เฉลี่ยร้อยละ	80.74	69.63	73.33	80.74	76.11	77.04
$E_1/E_2 = 76.11/77.04$						

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.11/77.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

2. ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	44	45	30.82	4.23	15.73*	0.0000
หลังเรียน	44	45	37.98	4.17		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ความสามารถในการเขียนสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน กับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	ร้อยละของคะแนน	t	sig
หลังเรียน	44	45	37.98	4.17	84.39	6.73*	0.0000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสามารถในการเขียนสื่อสารหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.98 คิดเป็นร้อยละ 84.39 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.23)

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 44 คน

รายการประเมิน	n = 44		ระดับความพึงพอใจ
	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านเนื้อหา	4.55	0.38	มากที่สุด
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.49	0.27	มาก
3. ด้านการวัดและประเมินผล	4.54	0.26	มากที่สุด
4. ด้านครูผู้สอน	4.57	0.22	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.54	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.23)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.11/77.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าการวางแผนกิจกรรมตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียน ลดความเบื่อหน่าย และส่งเสริมการมีส่วนร่วม สอดคล้องกับความหมายของกิจกรรมเป็นฐานที่จะเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนผ่านกระบวนการคิดและการลงมือปฏิบัติจริง โดยผู้เรียนจะเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ขณะที่ครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก ออกแบบกิจกรรม และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในกิจกรรมที่นำมาใช้มีความสัมพันธ์กับชีวิตจริงและบริบทของผู้เรียน ซึ่งช่วยกระตุ้นความสนใจและพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้อย่างยั่งยืน (พัชรา ภูระหงษ์, 2564) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lakshmi (2007) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานตามแนวคิดการใช้แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยรูปแบบได้รับการพัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จาก

นักเรียนประถมศึกษาจำนวน 30 คนได้รับการทดสอบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าคะแนนก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากกิจกรรมช่วยเสริมทักษะการเขียนได้จริง โดยกิจกรรมมีความหลากหลาย โดยผ่านกิจกรรมเกม การเล่นเกมบทบาทสมมติ การเล่านิทาน การเขียนจากภาพและส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะต่าง ๆ ผ่านประสบการณ์ตรง (สุพรรณิ สุขใส, 2562) การเขียนยังเป็นพื้นฐานสำคัญในพัฒนาการทางภาษาไทยของนักเรียน ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการเรียนวิชาอื่นๆ โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในช่วงเริ่มต้นการเขียน การฝึกฝนการเขียนที่มีเป้าหมายและเกิดจากแรงจูงใจในกิจกรรมที่สนุกและสอดคล้องกับวัย จะช่วยให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดรูปแบบของการเขียนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะนุช แจ่มหม้อ (2563) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็น 76.05/81.08 หมายความว่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในระหว่างเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.05 และมีร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เฉลี่ยร้อยละ 81.08 และนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนของแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อสารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.98 คิดเป็นร้อยละ 84.39 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการเขียนสื่อสารได้ดีขึ้น โดยมีกิจกรรมที่ใช้เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน กระตุ้นประสาทสัมผัสหลากหลายครอบคลุมทักษะทั้งด้านการคิด การฟัง การพูด และการเขียน ลดความกังวลในการเขียน และเพิ่มแรงจูงใจในการฝึกฝนการเขียน มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของสิโรตมภ์ จุ้ยเปี่ยม (2563) วิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กลยุทธ์การเขียนเชิงโต้ตอบและแนวสมดุภาษาที่มีต่อความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กลยุทธ์การเขียนเชิงโต้ตอบและแนวสมดุภาษา กับค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มควบคุม พบว่าหลังการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชุตีมา เวฬุมาศ (2564) วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน ร่วมกับเกม โดยนักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสื่อสารหลังการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีระดับความพึงพอใจของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.23) เนื่องจากกิจกรรมที่ออกแบบน่าสนใจ เชื่อมโยงกับประสบการณ์และชีวิตประจำวันของนักเรียน ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องใกล้ตัว เข้าใจง่าย และน่าสนใจ ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คล่องแคล่วและต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของนฤมล จำอินทร์ (2557) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกชอบ พอใจ หรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อเรื่องนั้น ๆ และสอดคล้องกับทัศนคติของ พรพรรณ เสาร์คำเมืองดี (2562) ที่ได้ให้ความหมายถึงการวัดความพึงพอใจ ว่าการวัดความพึงพอใจทำให้ทราบถึงความสำคัญของความพึงพอใจ ความชอบ และการยอมรับของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีย่อมส่งผลไปถึงการเรียนรู้ที่ดีที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Answer (2019) การสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจของนักเรียนเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มควบคุม ใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามแรงจูงใจ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และนักเรียนกลุ่มทดลองมีแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

องค์ความรู้ใหม่

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นกิจกรรมที่ออกแบบให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงและสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของผู้เรียน สามารถสร้างแรงจูงใจและความสนใจในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เด็กมีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมมากขึ้น และสามารถถ่ายทอด

ความคิดผ่านการเขียนในรูปแบบที่เหมาะสมกับวัยได้อย่างชัดเจนและเป็นธรรมชาติ ทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงในวัยเริ่มต้น การออกแบบกิจกรรมให้มีความหลากหลายและยืดหยุ่นตามพัฒนาการของผู้เรียน รวมถึงการประเมินผลที่เน้นพัฒนาการรายบุคคลมากกว่าการเปรียบเทียบคะแนน ทำให้ครูสามารถสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างลึกซึ้งและรอบด้าน อีกทั้งยังช่วยให้ครูเข้าใจถึงบทบาทของตนในการเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. การใช้กิจกรรมเป็นฐานสามารถปรับใช้ได้หลากหลายรูปแบบ ควรเลือกเทคนิคการสอนที่เหมาะสมในแต่ละขั้นตอนของการเรียนรู้ เพื่อให้กิจกรรมสอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียน และช่วยพัฒนาทักษะได้ตรงจุด
2. ครูควรสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในห้องเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม แสดงความคิดเห็น และนำเสนอผลงาน เพื่อส่งเสริมความกล้าแสดงออกและสร้างความมั่นใจ
3. ในบางกิจกรรมควรจัดเวลาเรียนต่อเนื่องอย่างน้อย 2 ชั่วโมง เนื่องจากกิจกรรมมักใช้สื่อและวิธีการหลากหลาย การเรียนเพียง 1 ชั่วโมงอาจไม่เพียงพอ และส่งผลให้ต้องใช้เวลาในการทบทวนซ้ำในคาบถัดไป
4. นักเรียนมีความสนใจในการเรียนแต่ละกิจกรรม มีกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริง เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับนักเรียน และนักเรียนมีความสนใจในการเขียนคำคล้องจองและการเขียนสื่อสารผ่านประสบการณ์เพราะได้เชื่อมโยงในชีวิตประจำวันของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)*. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- กลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1. (2567). *รายงานผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (National Test: NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (อัตรสำเนา)*

- กาญจนา ทองหล่อ. (2562). การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนประถมศึกษา. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 22(2), 45–60.
- ชุติมา เวฬุมาศ. (2564). *การพัฒนาความสามารถการเขียนสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน ร่วมกับเกม*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นฤมล จำอินทร์. (2557). *การพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้*. (อัตรสำเนา)
- ปิยะนุช แจ่มหม้อ. (2563). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พรพรรณ เสาร์คำเมืองดี. (2562). การวัดความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*, 25(2), 112–123.
- พัชรา ภูระหงษ์. (2564). การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 44(2), 71–83.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. (2566). *แนวทางการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนประถมศึกษา*. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 20(1), 3–13.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2554). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครสวรรค์ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดริมปิงการพิมพ์.
- ศูนย์พัฒนาหลักสูตรภาษาไทย. (2563). *รายงานการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2563). *หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (พิมพ์ครั้งที่ 33). กรุงเทพฯ : สกสค.ลาดพร้าว.

- สิโรตมภ์ จ้อยเปี่ยม. (2563). ผลการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กลยุทธ์การเขียนเชิงโต้ตอบ และแนวสมดุภาษาที่มีต่อความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา), คณะครุศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพรรณณี สุกใส. (2562). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์. *วารสารวิชาการครุศาสตร์*, 10(2), 56–67.
- Answer, F. (2019). Activity-Based Teaching, Student Motivation and Academic Achievement. *Journal of Education and Educational Development*, 6(1). 154-170. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1216784.pdf>.
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives: The Classification of Educational Goals. Handbook I: Cognitive Domain*. London : Longmans.
- Lakshmi, A. (2007). *Activity based learning a report on an Innovative Method in Tamil Nadu*. Retrieved form [http://www.ssa.tn.nic.in/Docu/ABL-Report-by-Dr.Anand halakshmi.pdf](http://www.ssa.tn.nic.in/Docu/ABL-Report-by-Dr.Anand%20halakshmi.pdf).